

مجازی شاهد استقبال برخی مخاطبان بودم بسیاری خوششان آمده بود و برخی هم این مجموعه مطابق سلیقهشان نبود.

از کارهای آینده خودتان بگوید که چه کاری را در دست نوشتن یا آماده اجرا و نمایش دارید؟

در حال حاضر روی طرح یک فیلمنامه و یک نمایشنامه برای خودم کار می‌کنم و دنبال مجالی هستم که فرصت اجرای یک نمایش را پیدا کنم. روی یکی دو طرح فیلمنامه هم کار می‌کنم.

مهیار مجیب:

در آثار مرضیه پرومندی عروسک گردان و صداپیشه هر دو مهم هستند

مهیار مجیب دانش آموخته بازیگری و کارگردانی است که بیشتر مخاطبان وبه ویژه بچه‌ها او را با نام «عمونیم» مجری برنامه «رنگین کمان» در کنار شخصیت بلزه‌عروسک «پنگول» می‌شناسند. او به عنوان بازیگر نیز در فیلم‌های کودک و نوجوان از جمله «دره دره» به کارگردانی امیرحسین صدیق و فیلم «بازگوش‌ها» ساخته نادره تر کملی ایفای نقش کرده است. مجیب حدود ۱۰ سال به عنوان دستیار کارگردان با مرضیه پرومندی همکاری کرده است و به تازگی نیز به عنوان صداپیشه عروسک «آقای فکاهی» در مجموعه «شهرک کلیله و دمنه» حضور داشته است.

درباره روند تولید این مجموعه عروسکی بگوید که چقدر طول کشید و چقدر تمرین کردید؟

برای نقش «آقای فکاهی» حدود یک هفته تمرین دورخوانی داشتیم و لحن‌ها را با خلم پرومندی کار کردیم و چهار جلسه هم ضبط داشتیم.

شخصیتی که صداپیشگی آن را بر عهده دارید چطور شخصیتی است؟

من صداپیشه شخصیت «آقای فکاهی» از ساکنان مجتمع مسکونی «شهرک کلیله و دمنه» هستم که یک فک دریایی است. شخصیتی است که در مصرف آب زیاده روی می‌کند. چون تنش خشک می‌شود، ناچار است خودش را خیس کند. او موجود سرخوشی است که فقط به خودش وزن و بجهش اهمیت می‌دهد و کاری به دیگران ندارد. در جامعه ما هم کسانی هستند که فقط خودشان و مسائل خودشان را می‌بینند و در دیگران غم آنها نیست. «آقای فکاهی» شخصیت بدی نیست اما دید محدودی دارد و می‌خواهد بخندد و شوخی کند و به دلیل نقصانی که دارد فکری می‌کند باید زودتر از دیگران کارش را انجام بدهد. این شخصیت را که نمونه‌اش بین آدم‌های این جامعه هم بسیار زیاد است، با راهنمایی خلم پرومندی پیدا کردم و برایم بسیار ملموس است.

باز خوردهایی که در بافت کردید چطور بود؟

من هر وقت که کلیه‌های این مجموعه را در فضای مجازی بازنشر می‌کنم یا با هر کسی که صحبت می‌کنم از این مجموعه استقبال کرده است و پیام‌های تشکر آمیز دریافت کرده‌ام اما چند نفری هم بودند که آن را دوست نداشتند.

اعتراضاتی نسبت به محتوای این مجموعه در فضای مجازی شکل گرفت که برخی این محتوا را مناسب کودکان نمی‌دانستند و عده‌ای نیز مسائل مطرح شده در برخی قسمت‌ها را مغایر با شئون اسلامی باقتند، شما در این باره چه نظری دارید؟

خلم پرومندی قبل از انتشار این مجموعه اعلام کرد که این مجموعه برای مخاطب بزرگسال ساخته شده است و نوجوانان در کنار خانواده‌هایشان می‌توانند به تماشای آن بنشینند. بنابر این مخاطب این مجموعه کودک‌کام نیستند و این برنامه هم از تلویزیون با پخش سراسری و در دسترس همگان پخش نمی‌شود که این اعتراض به آن وارد باشد. مخاطبانی این مجموعه را تماشا می‌کنند که با اختیار خود وارد پلتفرم می‌شوند و با پرداخت هزینه انتشار اک به تماشای این مجموعه می‌نشینند. بنابر این مخاطب این مجموعه کاملا داوطلبانه این مجموعه را برای تماشا انتخاب می‌کند. از طرف دیگر، فضای پلتفرم‌ها از فضای صداوسیما متفاوت است. در صداوسیما مطرح کردن برخی چیزها ممنوع است اما در پلتفرم‌ها می‌توان به آن پرداخت. همان طور که فضای سینما از فضای صداوسیما متفاوت است و مسائلی را که در سینما می‌توان مطرح کرد در صداوسیما نمی‌توان به آن اشاره کرد. درباره بخش دوم سوال شما نیز باید بگویم مسئله این است که معترضان فقط گوشه‌ای از یک اثر را می‌بینند و درباره آن قضاوت می‌کنند. گاهی در یک سکانس، قهرمان قصه ملیفستی ارائه می‌کند که در آخر فیلم تملشاگر متوجه می‌شود که قهرمان لشیبه کرده است. معترضان این مجموعه هم فقط یک قسمت از آن را دیده‌اند و آن را برجسته کردند در حالی که باید تمام قسمت‌ها را دید و سرانجام کار را مشاهده کرد و بعد به قضاوت نشست. خلم پرومندی انسان بسیار اخلاقی محوری است و طرح چنین مسائلی درباره برنامه‌های او دور از انصاف است.

عروسک‌ها و آثار نمایشی عروسکی چه قابلیت‌هایی برای جذب مخاطب بزرگسال دارند؟

در تمام دنیا نمایش عروسکی و ساخت فیلم‌های عروسکی برای بزرگسالان متداول است و مخاطب بزرگسال خودش را هم جذب می‌کند اما در کشور ما به آن کم لطفی می‌شود و دوستان برنامه‌ساز سرافش نمی‌روند. این نمایش‌های عروسکی برای مخاطب بزرگسال در ایران قدیم

هم روح داشت. نمایش‌های خیمه شبازی که در فرهنگ ایرانی متداول بود، بزرگسالان را مخاطب قرار می‌داد و مسائل فرهنگی، اجتماعی و همچنین مسائل اعتراضی را در قالب نمایش خیمه شبازی مطرح می‌کرد و همه، از کودک و بزرگ، این شخصیت‌های خیمه شبازی را دوست داشتند و به تماشای آن‌ها می‌نشستند. اگر به خاطر داشته باشید نمونه‌هایی از این برنامه‌های عروسکی با مخاطب بزرگسال را در دهه‌های گذشته هم داشتیم مثل برنامه «آقای مادا» که گمان می‌کنم کارزننده‌یاد آقای کامبیز صمیمی مخفی بود و مردم هم شخصیت آقای مبادا را دوست داشتند. اصولاً نمایش‌های عروسکی برای بزرگسالان جذاب است. همین مجموعه «شهرک کلیله و دمنه» هم که در واقع برای بزرگسالان ساخته شده، توله‌است مخاطب خودش را جذب کند. حالا برخی موافق آن هستند و دوست دارند و برخی هم دوست ندارند اما به هر حال توله‌است. دست توجه مخاطبانش را به خود جلب کند. شخصیت‌های عروسکی که ساخته می‌شوند، می‌توانند همراه مخاطب از کودکی تا نوجوانی و جوانی باشند. همان طور که وقتی فیلم سینمایی «شهرموش‌ها ۲» به نمایش در آمد مخاطبش کسانی مثل ما بودند که در کودکی این شخصیت‌ها را دیده بودند و دوست داشتند. من خودم هنوز که هنوز است به تماشای لیمیشن «قام و جری» علاقه دارم و نمایش‌های عروسکی را همراه فرزندم می‌بینم.

شما تجربیات بسیاری در آثار عروسکی دارید و بخش عمده‌ای از زندگی حرفه‌ای شما صرف کار برای کودکان و آثار کودک و نوجوان شده است، از دشواری‌های کار عروسکی بگوید.

در آثار عروسکی، صداپیشه و عروسک گردان داریم و هماهنگ کردن این دو نفر کار خیلی سختی است. باید همه هنرت را کف دستت بگذاری و با دستت اجرا کنی و بتوانی حس و حال کاراکتر را نشان دهی و این کار سختی است که کمتر به آن توجه می‌شود. در نمایش‌های عروسکی بیشتر به صداپیشه توجه می‌شود و به عروسک گردان به اندازه لازم توجه نمی‌شود. در کار خلم پرومندی اما قضیه بسیار متفاوت است. چون خودشان از هنرمندان نمایش عروسکی هستند. در کارهای تلویزیونی معمولاً به عروسک گردان توجه نمی‌شود و اگر یک روز عروسک گردان یک پروژه تلویت سر کار حاضر شود عروسک گردان دیگری را جایگزین او می‌کنند. در حالی که هر کاراکتر عروسکی با همکاری عروسک گردان و صداپیشه خاص خود است که شناخته می‌شود. اگر عروسک «کلاه قرمزی» امروز شناخته شده است به دلیل مهارت زننده‌یاد دنیافانی زاده بود و بعد از او هر کس دیگری این عروسک را بگرداند، همان کلاه قرمزی سابق نخواهد بود همان طور که در برنامه «شهرک رنگین کمان» صداپیشه و عروسک گردان شخصیت پنگول عوض شدند و من پنگول را پنگول نمی‌دیدم. شخصیتی که ده سال با او برنامه اجرا کرده بودم دیگر برایم همان شخصیت نبود. این حذف کردن‌ها و سراغ افراد دیگری رفتن هیچ کمکی به کار عروسکی نمی‌کند و ضربه جبران ناپذیری را هم به آن وارد می‌کند. اما متأسفانه تهیه کنندگان و کارگردانان به آن اهمیتی نمی‌دهند. فردی تهیه کننده یک پروژه عروسکی بود و همسر (عارفه عبلسی) عروسک گردان آن کار محسوب می‌شد. کلیپی از این عروسک در فضای مجازی دیدیم که همسر عروسک گردانش نبود، سوال کردیم و پلخ آن شخص این بود: «من عروسک را داده‌ام کسی دیگر بگرداند، عروسک گردانی که کاری ندارد» به ایشان توضیح دادم که عروسک گردانی یک فن است و در دانشگاه تدریس می‌شود. چطور فرد دیگری بدون این که تجربه، دانش و مهارت این کار را نداشته باشد، می‌تواند این عروسک را بگرداند اما متأسفانه مشکلات ما این چنین است که به دوشخصیت مهم در نمایش عروسکی صداپیشه و عروسک گردان اهمیتی نمی‌دهند.

برای صداپیشگی آثار عروسکی باید صدای خاصی داشت؟

بازیگری مجموعه‌ای از ابزارهاست و بیان یکی از این ابزارهاست که همیشه با بازیگر همراه می‌کند. کسی که بازیگر است و تجربه بازیگری دارد، می‌تواند در بخش صداپیشگی هم فعالیت کند. من از زمانی که خودم را شناختم با عروسک مانوس بودم و با برنامه‌های تلویزیونی متعددی کار کرده‌ام. اگر یک شخصیت عروسکی را ببینم و احساس کنم که می‌توانم از پس صداسازی آن برآیم، مایفی کار آسان است مثلاً اگر بیش بر جسته باشد، مخرج صدایش برخی می‌کند اگر بیش تورفته باشد باز نوع صدایش متفاوت است. برای برخی هنرها باید جوهره و خیرمایه آن را داشت و کسانی که بازیگری می‌نهند می‌توانند صدای خود را بلند مثل صداپیشه شخصیت «بچه» در کار آقای ایرج طهماسب که آقای هوتن شکیبا صداپیشه آن هستند و توله‌است دست به خوبی از پس این نقش دشوار برآید و مخاطب بسیاری هم جذب کرده است. یا محمد بحرانی صداپیشه شخصیت «جناب خان» که بازیگری خولده است و چقدر خوب برای این عروسک صداپیشگی کرده است.

تجربه همکاری در کنار سایر صداپیشگان «شهرک کلیله و دمنه» چطور بود؟

من که از همکاری در کنار عزیزان دیگر این مجموعه از جمله خلم ژاله صفتی، مسعود کرمانی و دیگر عزیزان لذت بردم. کلی کیف کردیم و خندیدیم. شاید این شغل من است که باید از شغلم لذت ببرم ولی مردم در نهایت باید بعد از تماشای این مجموعه درباره آن قضاوت کنند.